

پردہ سیمیں

علی مہمل پانیچہ میری جان ہے زندگی اس کا گیس سیکشن نوں
کدو ای کی لیل لے لے جائے سے اس مہر نوں پاکو
ہزارو چرواے۔

عامر خان دی شہزادہ ملک مسر قلم کے دفق کی محرمی
مطلقہ حریت دوسیا دے۔ سن 1977ء قلم پاکستانی قلم
سازنیک دہلوی نے انگریزی زبان ق ”بلڈ فستین“
نایب ک آرٹ چک تحقیق کیتی آئی جوں پاکستان آج
فلمی ڈی اہارت فی ملی آئی برے مطایہ وغیرہ

لکائے نظر آئندین۔ مظفر علی دی 1978ء کی کلاک
”مگس“ آج محرم دا سیکھڑ یوے دوسیا طریقے کے
کدو لکائے جھانڈا گیا دے فرستے ای دی دہائی ق
مسلحہ سحرے سے جڑنے دی قلم اس ک ”مگس اللہ کی
نکھن 1981ء ریلیز کیتی گئی آئی۔ جتی پانڈیاں دے بعد
نمائے دے انداز بدلے گئے تے انجریلے قلم پانڈیاں
کدو لکائے جھانڈا گیا دے فرستے ای دی دہائی ق
مسلحہ سحرے سے جڑنے دی قلم اس ک ”مگس اللہ کی
نکھن 1981ء ریلیز کیتی گئی آئی۔ جتی پانڈیاں دے بعد

نگ خان شاہ رخ خان دی جتان نے 2017 آج رکیں نامی قلم
ہزاروی آئی تے قلم ایجنری زوردار ہزاروئیں وسے یوم عاشور تے
زنجیر زنی کر دے ائے او پردہ سیمیں تے اولوہہ گرواے۔ ای بوت
شانداز زوردار تے اعلیٰ ایجنری سیمیں ایاء۔

”برکت“ تے ”ہزار و نماز“ آج کربلا دا ذکر اے، نوے نوں
پاسے عابری جگ جیتے پڑیوں ہندی دیا نکل چاواں
تے آوارہ دیاں نوں یکیش بھٹ دی پڑا پڑوٹ کلاک قلم
”کلیکس“ دے کلاکس آج یکے کراٹھ چلدا ایگوا
آج تے عملے تے ہر ظلم نوں جتیزے۔

اے جھانڈا المذاہب ہم آجکی تے رواداری دا حق دیندا
دے۔

سن 1997 دی سنی دیول سارر ضدی دا یوم عاشورہ تے ایکشن سی
پہر پر دوڑ دلا سین جس آج ندے ندے اے یوم عاشور دے زنجیر
زنی دے ماتھی جلوس آج پوچھ جائندین تے اتخہ زنجیراں نال ای سین
آپڑے انجام نوں پوچھ داوے۔

کے شہید کر تے گلندین تے دورو کھرو تے وادی آج یک
مجلس دکھائی جائی اے جس آج دا کونھوی آئی انازا آج
قلم ”سینے نیو پیتھ“ آجکی اے۔ ہزارو زنگ او چا دے نگ

سز تے اسی دی دہائی آج مسلم
عاشرے تے جڑنے وی قلم
جسراں کہ ”بسم اللہ کی برکت“ تے
”نیاز و نماز“ آج کربلا دا ذکر اے،
نوے ون تے آزار پیاں ون۔

(گھن گردور) کہ بوت ایماں دار فومی انے اے اس
سن 1997 دی سنی دیول سارر ضدی دا یوم عاشورہ تے
ایکشن سی پھر پر دوڑ دلا سین جس آج ندے ندے اے
یوم عاشور دے زنجیر زنی دے ماتھی جلوس آج پوچھ جائندین
تے اتخہ زنجیراں نال ای سین پڑے عابری جگ جیتے پڑیوں
ہندی دیا نکل چاواں تے آوارہ دیاں نوں یکیش بھٹ دی پڑا پڑوٹ کلاک قلم
”کلیکس“ دے کلاکس آج یکے کراٹھ چلدا ایگوا
آج تے عملے تے ہر ظلم نوں جتیزے۔

پاکستانی اداکار عمران ظفر دی کب
قلم ”جان شا“ آج اشوین شپ
محرم دی مہندی دا جلوس تے اس
تے مکالمہ بی اے جیوا بین
المذاہب ہم آجکی تے رواداری
دائخ دینداوے۔

تبصرہ نگار: ڈاکٹر محمد عادل

دے 72 راسقیاں ای جدو جہد کر پائی تے گلین ترین حال
آج راتق تے استقامت نال کھلے تے رختے تے واٹھ
کرباواں کھاواں تے تمثیلاں دے ک لا زوال استخارہ
ہزارا دے۔ اے انا شادیہ تے ڈاکا واٹھ دے کرقاں بی
اس دے آڑو کلو باریم رواسکیاں جیتی قلم آج واٹھ
کربلا دے قلمی اظہار تے اناں قلم دے جتیرے

آج پڑی جان دا نذرانہ دینا تھا ہرے اسلامی ہیر و زوا
ڈراماٹک دیکھ دی وجہ نال او ہزار چوک دے یکس پہلاے جا
نوں عالی اسلام ای نیکہ بر سکول آفات دا ہیر و زوا سکدے۔
دے تے پڑیہ دے اس عابریاں نوں ہر زبان ہر
عاشرے دا ون ہزارا دے ماسم سین تے اناں

سن 1985 دی قلم گرقار رجنی کانت نے حسین نامی انکسپٹر دارول دا
کیتا تے جدو چالاکی نال ولز اس نوں کبیر کے شہید کر تے نگدین تے
دورو کدھرو تلے وادی آج یک مجلس دکھائی جائی اے جس آج ذاکر
ونجیدی آئی اواز آج شعر پڑھ دے۔

گوشہ ادب

دھچو آئی انیاں۔ سردار مچھداے ہوئے سنے اس نوں سنا
دے پڑاؤ والی جگاں تے آغاے تے دیکھائے
جھانڈا واٹھ چاچکائے۔ ہر پاسہ گردائے نگرے نوں
چند جینگا کے اوتھے گلین۔ او ایہر بی سوچا کے
ہوسکدے جھانڈا تے کیتی نوں بارشا ہووے۔ شریلی
یاسر نوں ٹھوڈا ہو یا آغاے تے یاسر نوں لے
جھانڈا جھانیاں ہارمر جان تے کیتی ٹھوڈا دے وت
آیا۔
اگر تھی چاندیو کہ جھانڈا ساناوں دوتوں نوں پیدا
ہوئیں والے کیتے سمیت قلم کردیوے تا چنگ آسی
ساواں جھانڈا دے حوالے کردیوے۔ سردار مچھداے
دے جھانڈا تے چاہا دے کھڑا اناں دوتوں نوں بڑے
دے ڈیرے تے چاہا دے کھڑا اناں دوتوں نوں بڑے
دے ڈیرے تے چاہا دے کھڑا اناں دوتوں نوں بڑے
دے ڈیرے تے چاہا دے کھڑا اناں دوتوں نوں بڑے

میرا کب ایک پڑاں تے میرا دھڑاں آہں۔ میں تو ہی
موت، دے منہ دھچکاواں، میں تے سکناں۔ شریلی اس
نوں کرے دوک دیکھائے۔
جھانڈا پڑے قلم نوں کوچ کر تے داخم دیکھائے
تے فیصلہ کر دے کیتی نوں رستے وچ آئی کس ک
دقا دتا جاوے۔ ایہر فیصلہ سحر کے مر جان پڑیاں
ہو جائے تے کیتی نوں پکار کرے۔ کیتی اس نوں
تے بے باردا کیا تا یاسر آئی آپ نوں مارستے۔ ایہر
سنو کے مر جان سوچوں گدھے تے رات دے
ہیرے کیتی نوں لکے لے جائے۔ جھانڈا کیتی
نوں قلم کر تے دے آپ کجگاں قلم روکدائے۔ اس
نوں فیصلہ دیک بندہ آکے تھانڈا کس مر جان کیتی نوں
ناکے لگی اے۔ ایہر سحر کے جھانڈا قلم لال
پہلا ہو جائے تے کیتا دے ہوو تا کیتی دے نال
مر جان دا قلم بی میرے تے داوب ہو گیاے۔ میں
زینن دا چپچہ چھاوے اناں دوتوں لب کے
لیاں۔
یاسر کیتی دے غم وچ ہتھار اے۔ اوکرے کدی کدی
کیتے کھل جائے تے دوڑا ہو یا خان بدوش

میرے حوالے کر شریلی کیتا دے کاویرے ڈرے
سارے کس کسک دی بار چاکائے۔ تو جائے آپ
ہوئے اس نوں۔ جھانڈا کیتا دے۔ میں آپڑی محرت
دے جھوٹوں زینن دی تھیر چو کی کدو لیاں۔ شریلی
کیتا دے جھوٹے کسک دی میری زینن خالی
کر دیوے۔ تے شادی پہلے چلے جاوے میرے حوالے تے
شریلی داپس آکے یاسر نوں کیتا دے۔ میں کڑی نوں
اناں دے حوالے کر آئی تے ہوو جیری جان نوں خضرہ
دے قلم میں توں کسک کھوٹ چکاں تے چھوڑاواں۔
یاسر کیتا دے کسک تھانڈا ہیرے تے کیتی نوں اناں
کے کھل کرے گئے آئیوے۔ تے اس پکاری نوں اناں
چاواں دے حوالے کر آئیوے۔ تھانڈا ایہر کیتی نوں سوچا
کدو اس نوں مارستے سن۔ شریلی کیتا دے۔ مارستے
منو تیری زندگی چاہیوے۔ یاسر کیتا دے ایہر کیتی
اے میرے کھانچ وچ کھل ہووے۔ شریلی کیتا دے ہیرا
اسی ہی کھی کڑی کر دیاں۔ یاسر کیتا دے ہیرا
جھانڈا سار کیتی ناں۔ میں اس نوں یوڑی جاناناں
تے جھانڈا نوں کھانا کس کیتی ہیری یوڑی جھوٹی
اے۔ اس نوں میرے قور دے تے یاسون بی اس
دے قلم مارست۔ شریلی اس نوں روکدے کیتا دے تو

نذیر مجلی صیب کی کتاب ”رنگ کھاواں
دے“ سی منتخب ہندوکان رامہ سریل
”پیش“ کی کھاوی
(جسے یں قلم)
پشورہ یوڑی جن سترن
پڑا یوڑی کھانام خان

اگر تھو ایہر پند آئی تا منو کیتا دے۔ میں اس نوں محرت
قلم تیرے واسے ویلا لیاوے۔ یاسر کیتا دے کسک
تھانڈا نوں خاطر نی کیا کہ کھانڈا کسک کسک خاں
بدھ کڑی نوں آپڑی نو ہزاراں قلم دیکر۔ شریلی
کیتا دے کاناں میں ہوئیں کیتی نوں لکرتا۔ کیتا دے
لے آپڑے خاناں دی محرت نوں قلم وچ ملا کے تیرے
قلم نوں دا گاہہ کیتا دے یاسر کیتا دے ایہر کسک
آئی آہی۔ میں اس نوں زور دے لیاوے۔ شریلی
کیتا دے قلم تھانڈا دھچکاواں جھانڈا دے کسک
آج جھانڈا دے اویرے کدو میری کسک تے کسک

غزل اسلم طارق
میں سچی عبادت کر گئی آن
تیرے نال، محبت کر گئی آن
قرآن تیرے کب ہاے تے
میں دل دی دولت کر گئی آن
میں دُنیا کولو کسبہ لیواں
جد تیری چاہت کر گئی آن
میرے دکھ دا دارو پیار تیرا
جنو آپڑی قسمت کر گئی آن
میں یمن کے راجاں نوں طارق
دُنیا سی عبادت کر گئی آن

قطعات بشری فرخ
دور تیرے میرے خون آج تر خیراے زندگی
جس نوں سمجھنے آں، کوئی بڑے خطرے زندگی
موت کی غافل ہووے تاکہ دی بھگی اے مگر
جیواں جد چاہا تا کیتی مختصر اے زندگی
رستے سارے ہوئے پُر خطر، رہ رہ کر
اپنے آئی تو دے وچ تر ہتر، رہ رہ کر
بڑے بھلے تے کھان شر، رہ رہ کر
سازِی آہ و فغاں بے اثر، رہ رہ کر

غزل حیدر زمان حیدر
یاداں ماہرہ تر قافیا ہوں اے
سوخڑی ظلم سکایا ہوں اے
نازک جھڑی سل کے آپڑیں
پہار ڈلے تے چایا ہوں اے
سُت پھُلاں دی اوکی سہوڑی
یار نے ماہرہ آزمایا ہوں اے
سڑی بلدی جھڑی میری
اُس دا دل دی گھایا ہوں اے
حیدر آں ارمان اے نیر بی
گل اُس ک نال لایا ہوں اے

